

Билтен

Број 2, новембар 2010. године

ПРЕДСТАВНИШТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Установа за унапређење економске, научно – техничке,
културне и спортске сарадње са Републиком Србијом

ИЗДВАЈАМО

УСПЕШАН НАСТУП РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ НА САЈМУ КЊИГА

ГАРАНТНИ ФОНД ПОЧИЊЕ СА РАДОМ

БАЊСКА БУДУЋНОСТ КАО ЗАБОРАВАЊЕНА ПРОШЛОСТ

ПРОСЛАВА ЈУБИЛЕЈА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА РС

ПРЕДСТАВНИШТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У СРБИЈИ

Булевар деспота Стефана 4/IV
Београд, Србија

Тел: 00 381 11 324 6633
Факс: 00 381 11 323 8633
E-mail: predstavnistvo@predstavnistvorsbg.rs

Садржај

У фокусу

- Још један успјешан наступ Републике Српске на Сајму књига у Београду... 3
- Кратка хроника сајамског наступа 4
- Матична библиотека Источно Сарајево 5
- Промоција романа „Битка за Фиренцу“ 5

Повољније кредитирање

- Гарантни фонд почиње са радом 6
- Оснива се „Агробанка“ у Бањалуци 6

Специјалне везе

- Споразум о сарадњи порезника 7
- Трговински протокол о сарадњи 7

Инвестиције

- Премијер Додик у Београду 8
- Приватна фирма из Јагодине у крајишким општинама 8
- Шећерана у Великој Обарској 9

Туризам

- Бањска будућност као заборављена прошлост 9
- Бања Мљечаница – „Природа узвраћа здрављем“ 10

Представљамо

- Прослава јубилеја Народног позоришта РС 11
- Бановинско, крајишко, републичко 11
- Разговор са директором Симовићем 12
- Национална сарадња од регионалног значаја 13

Општине Републике Српске

- Бијељина 14

У фокусу

Још један успјешан наступ Републике Српске на Сајму књига у Београду

Наступ Републике Српске на 55. међународном сајму књига у Београду почео је 26. октобра у 11 сати у сали „Слободан Селенић”. У име Представништва Српске у Србији, као извршног организатора ове манифестације, директор Млађен Цицковић је нагласио да Влада, Министарство просвјете и културе и Представништво РС Београдски сајам виде као изузетну шансу да се књиге, аутори и издавачи из РС на достојан начин представе културној јавности не само Београда и Србије него и шире. Издвојивши нека вриједна издања, монографије и друге публикације, Цицковић је изразио задовољство што су они постали саставни дио једног од највећих културних догађаја на југоистоку Европе.

Министар културе у Влади Републике Србије Небојша Брадић поздравио је настојање Републике Српске да што боље представи своје књиге, ауторе и издаваче и истакао успјешну сарадњу Министарства културе Републике Србије и Министарства просвјете и културе Републике Српске, сарадњу која конкретним акцијама високо превазилази оквире Споразума о специјалним везама.

Захваљујући се на подршци и помоћи коју Србија пружа Српској у области просвјете и културе и господину Брадићу лично, потпредсједник Владе Републике Српске и министар просвјете и културе Антон Касиповић свечано је отворио наступ Републике Српске на овогодишњем сајму књига.

У оквиру кратког програма „Театар поезије“ студенти глуме у класи проф. Љиљане Благојевић: Данка Игњатовић, Иван Петровић, Ненад Благојевић и Николина Богдановић извели су књижевно-сценски приказ „Другим путем“ по стиховима које су пјесници Љиљана Лалић, Драгана Грујиновић, Соња Јурић, Борис Лазић и Бошко Ломовић објавили у књижевним часописима Републике Српске између два београдска сајма књига.

Директор Народне и универзитетске библиотеке Републике Српске књижевник Ранко Рисојевић промовисао је програм дигитализације књига и часописа у овој установи на примјеру дигитализације часописа „Босанска вила“, која ове године слави 125 година, и часописа „Развитак“, који слави 100 година од оснивања.

У музичком дијелу програма наступили су виолинисти: Јована Раљић и Аљоша Шолак, ученици Музичке школе „Владо Милошевић“ из Бањалуке.

У фокусу

Кратка хроника сајамског наступа

Истог дана, у уторак, 26.10.2010. године, на штанду Републике Српске промовисане су књиге „Додик чувар Српске“ Милана Љепојевића, „Споменар Милке Кочић“ коју су припремили Весна Милишић Аћимић и Душко М. Петровић, „Даљ“ Горана Дакића и књига „У шетњи без главе“ Предрага Бјелошевића. Министар просвјете и културе Антон Касиповић уручио је први поклон-пакет књига из Републике Српске Филозофском факултету Универзитета у Приштини са сједиштем у Косовској Митровици.

У сриједу, 27.10.2010. године, промовисане су књиге: „Басновите пјесме“ Ранка Павловића, „Ја револуционар“ Берислава Благојевића, „Окрајци“ Предрага Лазаревића и књига „Сонети и поеме Скендера Куленовића“, о којој је говорио Рајко Петров Ного. Други поклон-пакет књига из Републике Српске уручио је директор Представништва Републике Српске у Србији Млађен Цицовић библиотеци Основне школе „Филип Кљајић Фића“ из Београда.

У четвртак, 28.10.2010. године, промовисане су књиге: „Ковчези, нож и вјенчаница“ Здравка Кеџмана, „Српско зидно сликарство 18. вијека у византијској традицији“ Љиљане Шево и „Битка за Фиренцу“ Маријане Петронић и часопис „Књижевник“. Промоције су пратили ученици Музичке школе „Стеван Стојановић Мокрацац“ из Бијељине: Драгана Гајић, Биљана Петровић, Божица Видаковић, Ања Малетић и Славиша Стојановић. Трећи поклон-пакет књига из Републике Српске библиотеци Шесте београдске гимназије уручио је Ненад Новаковић, предсједник Удружења издавача Републике Српске.

У петак, 29.10.2010. године, промовисане су књиге: „Фотографија“ Милоша Бабића, „Бањалучке приче“ Томе Марића, „Човјек на снижењу“ Стевана Р. Стевића и часописи „Нова зора“ и „Крајина“. Четврти поклон-пакет књига из Републике Српске библиотеци Средње техничке ПТТ школе из Београда уручио је Млађен Цицовић, директор Представништва РС у Србији.

У суботу, 30.10.2010. године, промовисане су књиге: „Пашчара“ Михаила Орловића, „Тамо нека занимања“ Лауре Барне, „Рат је почео ријечима“ Милована Милутиновића, „Песме које нисам преболео“ Ранка Прерадовића и часописи „Актуелности“ и „Сварог“. Предсједник Удружења издавача Републике Српске Ненад Новаковић уручио је пети поклон-пакет књига из Републике Српске библиотеци Хемијско-прехрамбене технолошке школе из Београда. У петак и суботу промоције на штанду Републике Српске музиком су обогатили студенти Музичке академије Универзитета у Источном Сарајеву: Алмир Мешковић и Душан Симић.

У недељу, 31.10.2010. године, у 11 сати на штанду Републике Српске одржана је прес-конференција на којој је саопштено да је најтраженија књига на штандовима издавача из Републике Српске књига Милана Љепојевића „Додик чувар Српске“ у издању „Триопринта“ из Бањалуке. „Повеља успјеха“ аутору биће додијељена на свечаности у Бањалуци. Поред ове књиге, велико интересовање било је и за књиге „Радост живота“ епископа захумско-херцеговачког и приморског господина Григорија, у издању „Гласа Српског“, и „Косово и Метохија – прошлост, памћење, стварност“, у издању „Препорода“ из Брчког, Института за савремену историју Београд и Завода за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево (заједничко издање са двије стране Дрине). Шести поклон-пакет књига из Републике Српске библиотеци Економске школе Нада Димић из Земуна уручио је Никола Вуколић, главни уредник и директор Задужбине „Петар Кочић“ Бањалука – Београд.

У фокусу

Матична библиотека Источно Сарајево

Матична библиотека Источно Сарајево од свог оснивања 1996. године је најзначајнији носилац културних активности у Сарајевско-романијској регији. Са књижним фондом од 106.000 библиотечких јединица те својом савременом организацијом спада у ред најразвијенијих библиотека у Републици Српској. Рад библиотеке организован је кроз: Дјечије одјељење, Позајмно одјељење белетристике, Одјељење стручног и научног фонда, Одјељење књига на страним језицима, Одјељење периодике, мултимедијалне читаонице, те књиговезнице. Рад Библиотеке је аутоматизован, разведена је интерна информатичка мрежа са 22 рачунара и пуним приступом интернету. Својом организационом структуром успијева да одговори на све захтјеве савременог корисника,

од претраживања доступних база података, позајмица, обезбјеђења информација или публикација из фондова или путем међубиблиотечке позајмице, електронског сервиса „питај библиотекара“, дактилографских услуга, услуга превођења, штампања, фотокопирања, коричења и др. У жељи да омогући једнак приступ информацији и књизи за све категорије становништва, од прије двије године уведен је и сервис доставе књига на кућну адресу лицима са инвалидитетом и болесним особама. Као Матична библиотека за Сарајевско-романијску регију, Матична библиотека Источно Сарајево пружа стручну помоћ и врши надзор над 30 библиотека (народне, школске, високошколске, специјалне). Библиотека која се изнова рађала заједно са градом Источно Сарајево за све ове године настојала је да својим сутрађанима обезбиједи све потребне културне садржаје, тако је била организатор различитих културних манифестација, ликовних колонија, позоришних представа, трибина, промоција књига, изложби. Кроз школу страних језика прошло је више од 6.000 полазника, док је прве кораке у информатичком описмењавању начинило око 2.500 младих људи и дјеце. Онедавно Библиотека је добила и акредитацију од стране Асоцијације информатичара БиХ, те постала ECDL тестни центар. Уз све ове активности, Матична библиотека Источно Сарајево данас развија своју издавачку дјелатност у настојању да помогне рад завичајних аутора. Годишњом продукцијом од десетак нових наслова сврстала се у ред средњих издавача у Републици Српској. За свој друштвено користан рад Библиотека је добила бројна признања и награде од којих је свакако најзначајнија Повеља „Ђорђе Пејановић“ за најбољу библиотеку у Републици Српској за 2008. годину.

Промоција романа „Битка за Фиренцу“

На овогодишњем Сајму књига у Београду представљен је роман „Битка за Фиренцу“ Маријане Петронић, објављен у издању Матичне библиотеке Источно Сарајево. Књигу су промовисали Жељко Грујић и др Саша Кнежевић, а у име издавача говорила је Љиљана Кнежевић.

„Битка за Фиренцу“ је први роман Маријане Петронић. То је необичан, модеран и занимљив роман по примјени романсијерских поступака, који се читају на два нивоа рецепције. Прво, кад су у питању читаоци необавијештени о епоси предренесансе и ренесансе, на нивоу занимљиве приче, лирске по непосредним исказима, миметичком говору и понашању и ученика и Учитеља и по живописном имагинативном походу у историјску прошлост: ауторка на тај „пут“ полази у „костиму“ оног, дантеовског, времена, наоружана „мачем“, метафором знања о оновременој култури и обичајима, па се читаоцу, који заинтересовано прати тај имагинативни „путопис“, као посјетиоцу старих „музеја“, отварају бројне слике оживљених аутентичних локалитета, личности и сусрета. Други ниво рецепције имају познаваоци предренесансне и ренесансне културе уопште и Дантеовог живота и дјела посебно. Они уживају у фасцинацији једним новим, у свему доживљеном, и у релацијама жанра вјероватном, виђењу већ познате и научно потврђиване слике епохе и њених најзначајнијих представника. Крај овог духовног „излета“, читалац доживљава као савремени туриста призоре на Тргу Светог Петра у Риму, гдје је једног јутра из свијета прошлости „изронила“ нараторка романа суочена са конкретним ренесансним споменицима и њиховим исијавањем већ доживљеног свијета. У епилогу, завршном пасусу романа, она први пут експлицитније открива поетички „кредо“ своје литературне имагинације о духовној блискости с великим пјесником предренесансног доба: „Није нам никада ни био циљ да супротставимо два времена, два живота, двије вјере... Хтјели смо да покажемо да није важно колико ко има година. Хтјели смо да покажемо да је љубав када два мртва тијела направе једно живо тијело. Хтјели смо да покажемо да је могуће служити напретку часна ума. Тако ми Бог помогао! Ако смо у томе успјели, спремни смо и умријети вјерујући да је вриједило живјети и гледати свијет друкчијим очима.“

Повољније кредитирање

Гарантни фонд почиње са радом

Гарантни фонд Републике Српске требало би да почне са радом почетком новембра. Влада је у протеклом периоду усвојила статут, обезбиједила 30 милиона марака оснивачког капитала, именовала привремени Надзорни одбор, те именовала Младена Ковачевића за в. д. директора Фонда.

Фонд је основан ради пружања подршке развоју предузетништва, олакшаним приступом финансијским средствима потребним за обављање пословних дјелатности предузетника. Гарантни фонд издаје гаранције пословним банкама у име тражиоца кредита, и то максимално за половину износа. Референти Гарантног фонда прије одобравања гаранције разматраће оправданост бизнис-плана предузетника и у складу са тим давати гаранције. Гарантни фонд може максимално гарантовати за 1,5 милиона марака по сваком кориснику.

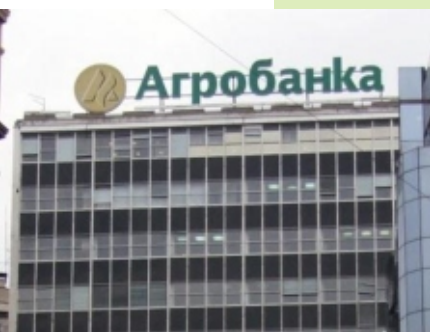

За гаранције могу да аплицирају правна и физичка лица са пребивалиштем у Републици Српској. Гаранције ће се одобравати за:

- почетне пословне дјелатности,
- пројекте за запошљавање младих и друге пројекте који доприносе запошљавању и очувању радних мјеста,
- извозно оријентисане пословне дјелатности,
- пословне дјелатности у области пољопривреде,
- производно-услугне дјелатности,
- пројекте и пословне дјелатности у општинама које имају статус неразвијених и изразито неразвијених и
- друге одрживе пројекте.

Фонд не може издати гаранције за финансирање трговинске дјелатности, угоститељске дјелатности која се односи на искључиво или претежно точење пића (барови, бифеи и кафане), приређивање игара на срећу, коцкарнице, кладионице и финансијско посредовање. Извор финансирања Гарантног фонда биће провизије која ће се наплаћивати за давање гаранције из Фонда. Те провизије ће, у сваком случају, бити мање од банкарских и кретаће се у зависности од износа који је гарантован. Осим тога, Гарантни фонд ће имати и приходе по основу камате на орочена средства у банкама, као и право куповања акција на слободном тржишту. Све су то потенцијални извори прихода Фонда. Гарантни фонд ће расписати конкурс на који ће моћи да се јаве све банке и микрокредитне организације са сједиштем у Републици Српској. Водиће се рачуна о томе каква је банка, да ли је кажњавана, колике су њене камате и слично. Формирањем Гарантног фонда каматне стопе банака за комерцијалне кредите морају пасти. Оне се не могу задржати на 12 одсто, колике су тренутно на годишњем нивоу, због тога што пословна банка нема никакав ризик око тог пласмана. Ако корисник кредита има проблема при враћању средстава, Гарантни фонд преузима његов ризик. Пошто банке имају такав комфор, камате за комерцијалне кредите мораће да буду између шест и седам одсто.

Оснива се „Агробанка“ у Бањалуци

Скупштина Акционарског друштва Пољопривредне Банке „Агробанка“, на својој 33. ванредној седници, у оквиру развојне стратегије за период 2008 – 2012. године, донијела је одлуку о формирању „Агробанке“ а.д. у Бањалуци. Оснивачки капитал „Агробанке“ а.д. у Бањалуци је 10 милиона евра. Оснивачи су Пољопривредна банка „Агробанка“ а.д. из Београда, са 80 одсто акција, и Инвестиционо – развојна банка Републике Српске (ИРБ РС), у власништву Републике Српске, са власничким удјелом од 20 одсто. „Агробанка“ а.д. Бањалука пословаће на тржишту Републике Српске и Босне и Херцеговине као комерцијална банка и биће отворена за рад са привредом и грађанима, са посебним акцентом на кредитирање пољопривредних дјелатности.

Специјалне везе

Споразум о сарадњи порезника

Директор Пореске управе Републике Србије Драгутин Радосављевић и в.д. директора Пореске управе Републике Српске Миле Баника 15. октобра ове године потписали су Споразум о сарадњи у области директних пореза. Сврха овог споразума је унапређивање сарадње између Пореске управе Републике Србије и Пореске управе Републике Српске, која ће бити обострано корисна и у сагласности са Споразумом о сарадњи у области финансија, потписаним 23. јула 2010. године у Београду између Министарства финансија Републике Србије и Министарства финансија Републике Српске. Циљеви споразума су јачање међусобне сарадње и размјена искустава у области директних пореза (пореза на добит, пореза на доходак и пореза на имовину) која посебно утичу на поштовање основа на којима су успостављени специјални паралелни односи између Републике Србије и Републике Српске, затим унапређење друштвеног, демократског, економског и привредног развоја,

као и успостављање нове климе у међусобним економским односима и размјене важних информација које доприносе економском реструктурирању и модернизацији. Двије пореске администрације међусобно ће пружати неопходну техничку помоћ и сарађивати на изради процедура и система за рано упозоравање о могућим злоупотребама, спречавању двоструког опорезивања и кривичних дјела утаје пореза који се односе на директне порезе, унапређењу софтверских и информативних апликација, организовању заједничких обука запослених, сарадњи на моделу утврђивања тржишне вриједности непокретности и др.

Трговински протокол о сарадњи

Министар трговине и услуга Србије Слободан Милосављевић и министар трговине и туризма Републике Српске Предраг Глухаковић потписали 26. октобра у Београду протокол о сарадњи два министарства, у складу са Споразумом о успостављању специјалних и паралелних односа између Републике Српске и Републике Србије из 2006. године.

Послије потписивања, Милосављевић је рекао да, прије свега, постоји потреба и жеља да се помогне Републици Српској у едукацији за коришћење фондова Европске уније (ЕУ), као и у изради закона и хармонизацији стандарда са ЕУ. Он је додао да је протокол важан за будућност, да би што више и што конкретније могле да се размјењују информације, међусобно сарађује и повезују привреде, заједнички наступа на трећим тржиштима и боље искористе знања.

Глухаковић је прецизирао да се, прије свега, очекује помоћ у изради важних закона који треба да се усвоје у наредне двије године у области заштите потрошача, безбједности производа и заштити конкуренције, у чему ће бити драгоцјена искуства Србије. Он је подсетио да су конкретни договори резултат закључка Савјета за имплементацију Споразума о специјалним и паралелним односима, а да сада два министарства треба да раде заједно на европском путу Србије и Босне и Херцеговине, односно Републике Српске.

Инвестиције

Премијер Додик у Београду: Позив на улагање у привреду Републике Српске

Премијер Републике Српске Милорад Додик, на састанку са 50 истакнутих српских привредника, који је одржан током његове посјете Београду крајем септембра, позвао је инвеститоре из Србије да послују у Српској. Том приликом је нагласио да су привредници из Републике Српске мало присутни у Србији, те да ту сарадњу треба побољшати и подићи на виши ниво.

„Србија је највећи инвеститор у Републици Српској“, рекао је Додик, подсјетивши да је Србија учествовала у приватизацији Телекома РС и да у Републици Српској послују и „Хемофарм“, Комерцијална банка и „Делта“. Додик је истакао да је Република Српска захваљујући успјешним приватизацијама нафтне индустрије и Телекома са више од 700 милиона марака, направила развојни програм и основала

Развојну банку која тренутно располаже са 186 милиона евра спремних за улагање у пројекте запошљавања. - Политика Српске била је да обезбједи привредну способност и да се носи са окружењем, те је прва у региону увела „гиљотину прописа“ – нагласио је Додик и истакао је да порез на добит у Републици Српској износи десет одсто, као и да је струја у односу на Хрватску 37 одсто јефтинија. Премијер Додик је нагласио да се тренутно ради на великим пројектима изградње мреже аутопутева, који ће повезати Српску са Србијом и Црном Гором и са Коридором 10. - Имамо енергију, вољу и емоцију за оно што радимо – поручио је Додик. Привредници из Србије су изразили велику заинтересованост да послују у Српској, нарочито истакавши повољну пословну климу. Директор „Боксита“ из Милића Рајко Дукић рекао је да постоји идеја да се у Србији формира удружење привредника Републике Српске који живе и раде у Србији, а поријеклом су из Српске. Додик је на крају рекао да су у оквиру Споразума о специјалним везама реализовани велики пројекти, као што је мост на Рачи и код Факовића, а најавио је и нови пројекат изградње пута од Ужица до Вишеграда.

Приватна фирма из Јагодине у крајишким општинама

Меморандум о сарадњи влада Србије и Српске, као и одговарајуће конкретизације које су са обје стране потписали министри готово свих ресора, представљају значајан програмски оквир за остварење специјалних и паралелних веза. Ипак, најзначајније је оно што иза тога слиједи и што представља садржај српско-српске сарадње. Могло би се рећи да културњаци, односно позоришни, филмски, књижевни, музички и ликовни посленици у томе предњаче, па утолико више радују нови резултати у области привреде, а посебно производње, и то у приватном сектору. Приватна фирма „Металка Мајур“ из Јагодине ушла је у значајне инвестиционе и заједничке послове у неколико крајишких општина. Ради се о водећем произвођачу електроинсталационог материјала

у Србији, који производи прекидаче, утичнице и разводне кутије за 17 земаља Европске уније. Прве адресе за сада су Нови Град и Србац, а у плану је даље ширење послова у Котор-Вароши и Бањалуци. Приватно предузеће „Грађевинарство Лазих“ из Новог Града недавно је отворило погон са 74 новоупослена радника који ће склапати прекидаче, утичнице и аутоматске осигураче од дијелова произведених у Јагодини. Менаџерски тим „Металка Мајура“ исказао је интерес да већ идуће године, уз инвестицију од осам милиона евра, прошири своје послове у индустријској зони Пољавнице крај Новог Града. А представници општине показали су спремност да им индустријско земљиште, опремљено по највишим стандардима, уступе по најповољнијој цијени, уз обавезу да инвеститор отвори још стотињак нових радних мјеста. Ова угледна фирма из Србије припрема градњу сличног погон за монтажу својих електроинсталационих производа и у Српцу. У индустријској зони у оближњој Црнаји, на путу Србац – Дервента, биће изграђена хала од 12.000 квадратних метара на простору од тридесетак парцела величине 600 до 40.000 квадрата. У индустријској зони обезбјеђени су прилазни и унутрашњи путеви, те електромрежа, водомрежа и телекомуникациона мрежа, али локална заједница обавезује инвеститора да објекти буду изграђени на најмање 20 одсто земљишта и да буду завршени у року од двије године. Уколико већ реализовани и започети пројекти јагодинског „Металка Мајура“ буду реализовани у року, поменуте крајишке општине би могле рачунати на близу хиљаду нових радних мјеста. А ова сарадња могла би да постане добар примјер који би подстакао и друге привреднике из Србије и Српске да храбрије и одлучније крену у заједничке послове и инвестиције, које би донијеле обострану корист.

Инвестиције

Шећерана у Великој Обарској

Производња у Фабрици шећера у Великој Обарској, поред Бијељине, јединој у Републици Српској и БиХ, покренута је након 18 година застоја и након непуних годину дана ремонта, на којем је радило око 350 радника и који је коштао око 10 милиона евра. Стратешки партнер Шећеране је „Агрокоп“ из Бањалуке. Већински власник има око 68 одсто акција, а остатак је у рукама малих акционара. У Шећерани планирају да у 2010. години прераде 250.000 тона шећерне репе и произведу око 25.000 тона шећера. Откуп шећерне репе је највећим дијелом уговорен у Србији и Хрватској, а мање количине сировине ће стићи са поља Семберије и Посавине. Капацитет Фабрике прије рата је био 400.000 тона шећерне репе. С обзиром на велике површине плодног земљишта у Семберији, традицију

производње шећерне репе која је постојала прије рата, постојање Аграрног фонда у општини Бијељина (првог такве врсте у Републици) који обезбеђује дио субвенција за уговорену производњу, као и повољне услове откупа, у Шећерани и општини Бијељина се очекује да ће од наредних сезона знатно веће количине шећерне репе бити откупљиване са поља Семберије.

Туризам

Бањска будућност као заборављена прошлост

Генерације одрасле након Другог свјетског рата не памте времена када су термалне и минералне бање биле мјесто опуштања, уживања, рекреације и разоноде, гдје се проводио такозвани годишњи одмор. У бању се до недавно одлазило готово искључиво по препоруци љекара. Само у историјској литератури могу се прочитати подаци да су бање у Српској још у вријеме Римљана, Турака и Аустро-Угарске монархије биле омиљена љетовалишта и састајалиште друштвене елите. Каптирана природна изворишта минералних и термалних љековитих вода била су опремљена пратећим туристичким садржајима: вилама, хотелима, парковима, базенима, плесним дворанама са оркестрима, коцкарницама и слично. Исто је важило и за период између два свјетска рата, а онда су се туристи окренули топлим морима и високим

планинама. Сада бање полако враћају стару славу. Дијелом и зато што су се туристички менаџери присјетили да су неоправдано занемарили један већ афирмисан сектор туристичког бизниса, али не мање и због климатских промјена. Глобално загријавање уништило је бројне скијашке стазе, а озонске рупе су отјерале купаче са плажа током већег дијела дана (између 11 и 17 сати). Зимовање без скијања и љетовање без купања натјерало је људе да се врате бањама које са савременом велнес, фитнес и спа понудом могу то све да замијене. Плус превентивно и терапијско дјеловање минералних и термалних вода које је толико потребно савременом човјеку који живи под перманентним стресом у „друштву ризика“. Може се са много основа рећи да тај нови туристички тренд иде на руку Републици Српској. Са једне стране, нема излаз на море и, са изузетком Јахорине, нема природне услове да понуди ни зимовалиште највишег квалитета и капацитета, а са друге, има девет бања. Од петнаест минералних и термалних извора, који БиХ чине једном од у том погледу релативно богатих земаља у свијету, девет се налази на територији РС. Бање као што су Слатина и Лакташи недалеко од Бањалуке, Дворови поред Бијељине, Вилина Влас у Вишеграду, Кулаши надомак Приједора,

Туризам

Врућица у долини ријеке Усоре и друге ни данас не оскудијевају у клијентели. Напротив, само пред вратима бање Слатина чека око седам стотина корисника. Али, углавном се ради о пацијентима који након болничког третмана или у замјену за то, долазе по препоруци љекара на продужену терапију и рехабилитацију. Чак и са становишта искључиво здравствене функције, смјештајни капацитети, сем у неколико примјера, врло су ограничени и скромног нивоа, те захтијевају дјелимичну или тоталну реконструкцију. Разноврсност и ниво услуга већ више деценија се нису развијали и модернизовали јер није било одговарајућих улагања. На скупу који је прије двије година организовала влада РС директори бања истакли су све поменуте проблеме, али су инсистирали на томе да се прије свега донесе одговарајући закон о бањском туризму који би их систематски и дугорочно рјешавао. Тако је прошле године у РС донесен Закон о бањама, којим се уређује начин искоришћавања природних љековитих фактора, дефинишу субјекти који обављају бањску дјелатност, одређују врсте услуга које се пружају у њима, те услови за обављање бањске дјелатности. Како је истакао министар трговине и туризма Предраг Глухаковић, то је први закон ове врсте усвојен на подручју бивше Југославије, а колики значај има за Републику Српску, најбоље говори податак да се преко бања остварује више од 50 одсто укупног туристичког промета. Пројекти санације постојећих и развоја нових капацитета, као рецимо у општини Вишеград за бању Вилина Влас односно Кадијину бању и Соколовића бању већ постоје. А да би нови закон што прије дао конкретне резултате, иницијатива је омогућена и самим бањским центрима и понуђена концесија домаћим и страним инвеститорима. Зато ћемо у наредним бројевима нашег Билтена представити све бање Републике Српске, а овог пута ће то бити бања Мљечаница.

Бања Мљечаница – „Природа узвраћа здрављем“

Институт за физикалну медицину, рехабилитацију и балнеоклиматологију „Мљечаница“ у Козарској Дубици је љечилиште смјештено у природном амбијенту на сјеверозападним обронцима планине Козаре. Конципиран је као савремена специјализована установа за физијатрију и рехабилитацију, која обезбјеђује све услове за успјешан опоравак и угодан одмор њених корисника. Дјелатност Института „Мљечаница“ је превенција, лијечење и рехабилитација за индикована обољења и стања након повреда. Институт је наставна база Медицинског факултета у Бањалуци и Више медицинске школе у Приједору. У Институту се врше комплетне физичко-хемијске анализе термоминералних и стоних минералних вода и раде се научни пројекти из области физијатрије.

Институт „Мљечаница“ опремљен је и савременом опремом за потребе стручних и научних скупова, конгреса, као и разних едукативних и друштвених манифестација. Поред садржаја здравственог карактера, Институт својим пропратним садржајем и окружењем представља идеално мјесто за одмор и рекреацију. Минерална вода Института „Мљечаница“ са успјехом се користи у лијечењу: Реуматских и неуролошких обољења; посттрауматских и постоперативних ортопедских стања; гинеколошких и гастроинтестиналних обољења; обољења периферних крвних судова и у превенцији и лијечењу остеопорозе.

Основни мото центра Бања „Мљечаница“ гласи „природа узвраћа здрављем“ пошто се ради о природној сулфатносулфидној минералној води старој преко пет хиљада година. Медицинске, наставне и научне програме изводе наши познати стручњаци-доктори медицинских наука и универзитетски наставници, магистри медицине, љекари специјалисти: физијатри, ортопеди, неуролози, дерматолози, кардиолози, гинеколози, био-хемичари, виши медицински техничари, физиотерапеути и психолози. По потреби, у зависности од пројекта, ангажују се научни радници са Медицинског факултета и клиника из земље и иностранства, са којима су склопљени уговори о сарадњи.

До Института „Мљечаница“ може се доћи из више праваца:

Скретањем са аутопута Загреб – Београд код Окучана, преко Градишке, ка Козарској Дубици. Институт „Мљечаница“ удаљен је од Градишке 58 км. Од бањалучког аеродрома „Маховљани“, преко Градишке и Козарске Дубице, путује се 70 км, а од Бањалуке преко Приједора – 80 км.

Представљамо

Прослава јубилеја Народног позоришта Републике Српске

Октобар мјесец протекао је у знаку обиљежавања два значајна јубилеја – осамдесет година постојања Народног позоришта Републике Српске и стогодишњице рођења књижевног великана Меше Селимовића. Тим поводом на великој сцени бањалучког позоришта уприличена је праизведба представе „Мој брат“, којом је истовремено отворена и 81. театарска сезона. По тексту Небојше Брадића, а у режији Милана Караџића, представа је инспирисана животом и књижевним дјелима Меше Селимовића. Уочи праизведбе, у националном позоришту РС отворена је и изложба фотографија Музеја позоришне уметности Србије „Меша Селимовић у позоришту“, коју је званично

отворио министар просвјете и културе Републике Српске Антон Касиповић.

Прослави су присуствовали министар културе Србије Небојша Брадић, председник Народне скупштине РС Игор Радојичић, потпредседник Народне скупштине Нада Тешановић, генерални конзул Републике Србије у Бањалуци Јадранка Дерајић, директор Народног позоришта из Београда Божидар Ђуровић, редитељ Горан Марковић, књижевник Владимир Кеџмановић, као и бројни представници јавног и културног живота. „Овај јубилеј спаја културе, подржава настојања да своје пројекте делимо са најближима и ово доживљавам као вече посебног даровања,“ изјавио је министар Брадић. „Као и Меша, и ми немамо два срца, једно за љубав, друго за мржњу. Имамо једно срце за све“, рекао је директор Народног позоришта из Београда Божидар-Бобан Ђуровић приликом уручивања печата Народног позоришта из Београда директору Народног позоришта РС Радету Симиновићу. Исте вечери, проглашени су најбоља представа, најбољи глумац и глумица, млади глумац и глумица, глумац сарадник и највјернији гледалац у протеклој позоришној години.

Бановинско, крајишко, републичко ...

Народно позориште Републике Српске представља храм и матицу културе народа који је на овим просторима у сложеним историјским односима одржавао сопствени стваралачки израз и тако сачувао национални идентитет. Од првобитно основаног Народног позоришта Врбаске бановине (актом Бана Милосављевића, 2. септембра 1930.), преко Народног позоришта Босанске крајине, Крајишког народног позоришта до Народног позоришта Републике Српске, основаног Одлуком Владе Републике Српске 1998. године, осам деценија постојања и рада ове куће, трансформације имена и стилских опредјељења,

нису само „свједочења времена“ већ и израз сталне претензије да буде „позориште једне регије а не једног града“. Посљедња деценија овог позоришта, а то је период од званичне промјене назива у Народно позориште Републике Српске, може се означити као један од значајних периода у развоју ове институције, у којем је важно истаћи чврсто програмско дефинисање репертоара на класицима домаће и свјетске литературе (Стерија, Нушић, Аристофан, Шекспир, Брехт, Лорка, Шо, Стриндберг и др.), али и савременог страног и домаћег националног репертоара (Дорфман, Крец, Шмит, Кољада, Велимир Лукић, Александар Поповић, Љубомир Симиновић, Душан Ковачевић, Велимир Стојановић, Вида Огњеновић, Биљана Србљановић и др.), те праизведбе савремених текстова (Шпањевић, Брђанин, Стјефановић, Смиљанић), реализацију преко педесет премијерних представа, од којих су неке прошле најстроже селекције и биле уврштене у програме значајних фестивала, уз награде на такмичењима, од којих се посебно истичу: Сусрети позоришта/казалишта у Брчком, Позоришне/казалишне игре у Јајцу, МЕСС у Сарајеву, Нушићеви дани у Смедереву, Дани Зорана Радмиловића у Зајечару и, коначно, Стеријино позорје у Новом Саду; организација Фестивала професионалних позоришта ТЕАТАР ФЕСТ, који је основан 1998. године, а 2008. године утемељен као такмичарски са програмским опредјељењем на оригиналне драматизације и праизведбе домаћих драмских текстова, те му је из тих разлога додато и име Петра Кочића као највеће књижевне и драмске метафоре са ових простора.

Представљамо

Разговор са директором Симовићем

Поводом осамдесетогодишњице постојања, директор Народног позоришта Републике Српске Раде Симовић специјално за Билтен дао је краћи интервју:

Како бисте најсажетије формулисали стратегију развоја позоришта којем се налазите на челу?

- Све премијере, репризе, гостовања, награде, техничка структура и маркетиншка дјелатност најбоље означавају основне стратешке правце које сам зацртао у протеклом мандату. Мишљења сам да ове правце не треба напустити ни у сљедећем периоду – треба их само даље осмишљавати и стваралачки надограђивати.

Да ли се томе може додати и наглашена оријентација на домаће текстове?

- Драго ми је да сте то запазили. Највећу програмску надоградњу видим у већем броју драматизација писаца из Босне и Херцеговине (Меша Селимовић, Дервиш Сушић, Светозар Ђоровић, Бранко Ђопић, Скендер Куленовић, Иво Андрић и др.) Посебно сам увјерен да је програмски интерес ове установе у формирању драматуршког круга младих писаца, попут Владимира Кеџмановића, Ненада Величковића, Саше Кнежевића, Радмиле Смиљанић и других. Занимљиво је пратити шта се тренутно дешава у кругу нове драмске поезике земаља окружења, као и шта чини и како се развија позоришно Сарајево. То смо чинили до сада, а мислим да је то битно и за будућност ове установе. Ипак, великих представа нема без великих драмских писаца и драматурга. Наша је шанса што су истински пријатељи ове куће Небојша Брадић, Душан Ковачевић, Љубомир Симовић, Синиша Ковачевић, Милица Новковић, што, свакако, треба знати искористити на прави начин.

Ви нисте само директор и „позоришни практичар“ него и театролог. Колико Народно позориште РС нуди простора и за ову врсту Вашег ангажовања?

-Са претходном идејом кореспондира и моја амбиција да се у овом театру, барем једном годишње, одржавају научни скупови. Познато је да у Републици Српској не постоји Институт за позориште и филм и сваки помак у формулисању аутентичне театролошке мисли у Републици Српској био би од великог значаја.

Може ли се рећи да у позоришном животу РС влада бањалучки или крајишки метрополизам?

-Трудимо се да тако не буде. Позоришна мрежа је дугорочан циљ ове куће, и на том пољу већ смо много учинили, помажући позоришне сцене у Градишци, Требињу, Источном Сарајеву и Козарској Дубици и др. На исти начин треба да помогнемо и настојања Бијељине, Добоја, Фоче и Милића.

Да ли су тачне информације да се активности позоришта шире према подруму и крову, односно „ведром небу“?

-Мислим да би изградња љетње сцене, кровног позоришта, била велика културна и туристичка атракција. Пројекат је већ урађен а надам се да ће се у будућности обезбиједити и средства. У згради је могуће и отварање „Позоришта у подруму“. Тако би Народно позориште РС било једина позоришна установа у региону чија сезона траје цијелу годину.

Свако народно позориште је дијелом и национална институција. Каква су Ваша искуства са сарадњом у „матици“?

-Наша искуства са копродукционим представама, прије свега „Звездара театром“ веома су позитивна и ту праксу треба проширити и на друга позоришта у Београду, попут Атељеа 212, на примјер. Без те сарадње и без протока позитивне енергије нема ни даљих искорака. Јер, само добре, естетски вриједне представе, обезбјеђују услове за добар маркетинг, односно културну идентификацију нашег идентитета. Али, све што сам рекао представља само кратко назначен оквир стратегије рада Народног позоришта Републике Српске у наредном периоду.

Представљамо

Национална сарадња од регионалног значаја

Андрић, Меша, Бранко, Скендер, Сајам књига, стећци, јубилеји... постали су подручје интензивне сарадње министарстава културе Србије и Српске, којем посебан допринос дају ресорни министри Небојша Брадић и Антон Касиповић.

Још од потписивања Дејтонског споразума, специјалне везе између Србије и Српске представљају оптималан и међународно легализован оквир сарадње сународника у двије државе. Отворена могућност да се тај оквир испуни привредним, научним, културним и другим садржајима од заједничког интереса истовремено представља трајан изазов за који понекад недостаје довољно инвенције и упорности.

Конкретна остварења понекад заостају за обостраном жељом и вољом, потписаним протоколима и програмима. Интензивна сарадња у области културе, коју на прави начин покрећу, прате, подстичу и каналишу два ресорна министарства Србије и Српске јесте само један од бројних позитивних примјера када се са ријечи одмах прешло на дјела. Након усвајања Меморандума о сарадњи до 2012, који су 15. маја ове године у Бањалуци потписали министри Брадић и Касиповић, услиједиле су двије велике заједничке акције: обиљежавање осамдесетогодишњице Народног позоришта РС, односно стогодишњице рођења Меше Селимовића и заједнички наступ издавача из Српске на Међународном сајму књига у Београду.

Сусрети министара културе Србије и Српске били су прилика да се покрену, а затим конкретизују нове иницијативе. „Ради се о 50 година од уручивања Нобелове награде Иви Андрићу, писцу који је својим делом заокружио теме и идеје са ових простора, али и више него што је он то учинио, додела Нобелове награде овом аутору указала је у посебном светлу на овај простор, на регион, на цео простор Балкана“ – рекао је министар Брадић. Потпредсједник Владе РС и министар културе Касиповић подржао је идеју да се у ову манифестацију укључи и отварање Куће писаца у Вишеграду, на прољеће, идуће године и предложио да се Србија придружи трајном обиљежавању личности и дјела великог српског писца Бранка Ћопића у његовим родним Хашанима. Ту идеју су такође прихватиле колеге из Србије, јер је Ћопић још један наш стваралачки великан који је својим крајишким поријеклом и тематским преокупацијама, односно животом и радом у Београду, обогатио јединство наше националне културе и на чијим су

се дјелима за дјецу васпитавале младе генерације у региону. Најављена је заједничка активност да се средњовјековни стећци са ових простора упишу у листу свјетске баштине, а охрабрење за то је стигло и са посљедњег засједања Комитета УНЕСКО-а у Бразилији. Договорена је и иницијатива регионалне координације на заштити споменика културе Србије, БиХ, Црне Горе и Хрватске, а министар Касиповић је затражио подршку Србије на уређењу Спомен-подручја Доња Градина.

Општине Републике Српске

Бијељина

Бијељина је град и средиште истоимене општине у сјевероисточном дијелу Републике Српске и БиХ. Површина општине износи 734 км², а укупни број становника износи отприлике 150.000. Град је општински центар и историјско средиште равне Семберије и благог побрђа Мајевице. Као плодан равничарски град чини један од центара пољопривредне производње и трговине храном. Бијељина је препознатљива по пространом централном тргу, чију љепоту увећава пријатан амбијент Градског парка.

Бијељина се први пут спомиње 1446. године. Од Зворника је кроз Бијељину пролазио средњовјековни пут који је водио за Мачву, Митровицу и Хок. У засеоку Митровићима, село Горњи Драгаљевац, на два локалитета налази се неколико надгробних споменика – стећака, од којих је један украшен мотивима биљне стилизације и представом животиње (сада се налази на згради драгаљевачке основне школе). Православни манастир Тавна са црквом Св.Тројице, налази се на извору рјечице Тавне, 18 км од Бијељине, а први пут се спомиње 1548. године.

ПРИВРЕДА

Општина Бијељина располаже са више од 50.000 хектара плодног пољопривредног земљишта, што је главни природни ресурс општине, од чега је 94 одсто у приватном посједу, распоређено на око 15.000 домаћинстава. Аграрни фонд који се финансира из буџета општине знатно доприноси развоју пољопривреде у Семберији.

На територији општине Бијељина постоји мрежа канала за наводњавање у дужини од око 380 километара.

Захваљујући значајној пољопривредној производњи развијена је прехрамбена индустрија, као и металопрерађивачка индустрија, грађевинарство и трговина. Све већи значај добија услужни сектор: финансијско посредовање, туризам и сл.

Општина Бијељина улаже знатна средства у опремање индустријских зона у околини града како би привукла нове стране и домаће улагаче, а основала је и Агенцију за развој малих и средњих предузећа која пружа финансијску и савјетодавну помоћ малим и средњим предузећима. У општини Бијељина послује око 2.000 правних лица и преко 3.200 предузетника. Запослено је преко 23.000 радника.

1. САОБРАЋАЈНА ИНФРАСТРУКТУРА:

Општина Бијељина се налази на раскршћу важних путних праваца према Бањалуци, Београду, Новом Саду, Тузли и даље према Сарајеву и Јадранском мору. У близини је аутопут Београд – Загреб који је повезан са мрежом аутопутева ка Грчкој, Мађарској и Западној Европи. Категорисана путна мрежа на подручју општине Бијељина састоји се од:

- магистралних праваца (М-18 – дионица Рача-Суво Поље, М 14.1 дионица Вршани-Главичице, и М 18.1 дионица Гојсвац-Павловића пут);
- регионалних праваца Р 459 и Р 459а (дужине око 65 км, од чега је савремени коловоз око 53 км);
- локалне путне мреже (дужине око 258 км, од чега је савремени коловоз око 153 км) и
- градске уличне мреже (дужине око 120 км).

Жељезничком пругом (дионица на територији општине дуга је 15 км) општина Бијељина је преко Шида повезана са међународном пругом Београд – Загреб.

Општине Републике Српске

Бијељина

У плану су :

- изградња нове аутобуске станице;
- изградња нове жељезничке станице;
- модернизација-асфалтирање локалне и некатегорисане путне мреже и
- реконструкција и изградња нових градских улица.

2. КОМУНАЛНА ИНФРАСТРУКТУРА

Укупна дужина водоводне мреже је око 400 км, од чега је у граду 163 км (40%), а у насељима 237 километара (60%). 2005. године било је 19.870 прикључака на мрежу, од чега 13.501 у граду и 6.369 у насељима.

У плану су:

- проширивање водоводне мреже у новоформираним насељима у граду Бијељина,
- реконструкција мреже дуж траса изградње градске канализације и
- изградња водоводне мреже по селима.

3. КАНАЛИЗАЦИОНА ИНФРАСТРУКТУРА

Канализациона мрежа је првобитно изграђена у два насеља (Галац, у дужини од 4,1 км и Ковиљуше, у дужини од 8 км). Изградња градског канализационог система започета је 2005. године и до сада је изграђено 13,14 км фекалне канализационе мреже на коју је до сада прикључено 640 домаћинства. У склопу изградње фекалне канализације врши се реконструкција и кишне канализације и изградња нове, на мјестима гдје није постојала. Поред града Бијељине, кишну канализацију користи и око 90 домаћинства у Јањи.

У плану је улагање у континуирану изградњу кишне и фекалне канализације.

4. ЕЛЕКТРО-ЕНЕРГЕТСКА ИНФРАСТРУКТУРА

Електрична енергија на територији општине Бијељина доводи се преко три високонапонске трафо-станице (110 кВ), одакле се води до 565 нисконапонских трафо-станица 10/04 кВ (од чега је 390 у власништву Електро-Бијељине, а 175 у власништву појединаца, фирми и група грађана). Укупна инсталисана снага свих трафо-станица је 180 МВА. Надземних електричних водова је више од 90 одсто, а број потрошача је преко 40.000.

5. ПТТ ИНФРАСТРУКТУРА

Поред транзитне и локалне аутоматске телефонске централе (центар града), у општини су издвојена још два претплатничка степена и 18 у сеоским насељима.

6. ДАЉИНСКО ГРИЈАЊЕ

Градска котларница „Столар“ има инсталисану снагу 3,84 MW. Магистрални топловод ХО 400, система 140/75°C води од котловнице до централне градске зоне. Пропусна моћ је 30 – 35 MW.

Општине Републике Српске

Бијељина

У плану су:

- набавка и транспорт новог котла од 16,2 MW из Зворника и
- проширење топловодне мреже.

7. ГАСОВОД И ТОПЛОВОДНА МРЕЖА (ГЕОТЕРМАЛНЕ ВОДЕ)

У плану су:

- изградња гасоводне мреже започета октобра 2009. и
- радови на геотермалним бушотинама и изградња топловодне мреже.

КУЛТУРА

1. На подручју општине Бијељина дјелују следеће институције културе:

- Центар за културу; СКУД „Семберија“; Музеј Семберије; Народна библиотека „Филип Вишњић“ и јавно издавачко предузеће „СМ“.

Поред ових институција, регистровано је укупно 18 удружења и организација из области културе које се баве његовањем културне баштине.

2. Традиционалне културне манифестације које се одржавају на подручју општине су:

- Мајске музичке свечаности (фестивал хорова); Сајам књиге (мај); Пантелинске свечаности – Слава Општине (август); Фестивал фолклора (август); Вишњићеви дани (новембар) и знањем, пјесмом и игром кроз Семберију (такмичење села).

Као највећа инвестиција у области културе, планира се изградња Центра за културу.

ОБРАЗОВАЊЕ

У 12 централних основних школа са 34 подручна одјељења у школској години 2008/09. било је укупно 10.103 ученика. Од тога у ужем градском језгру дјелују четири основне школе са 5.850 ученика, а у сеоским мјесним заједницама и насељеном мјесту Јања осам школа са 4.253 ученика.

У школској години 2008/09. дјеловало је шест средњих школа са укупно 4.104 ученика:

- Гимназија „Филип Вишњић“ – 927 ученика; Економска школа – 624 ученика; Пољопривредна и медицинска школа – 1.076 ученика; Техничка школа „Михајло Пупин“ – 1.077 ученика; Музичка школа „С. С. Мокрањац“ – 69 ученика и Средња стручна школа у Јањи – 313 ученика.

У Бијељини се на осам високошколских установа, четири јавне и четири чији су оснивачи друга правна и физичка лица, школује више од 6.000 студената.

Јавне високошколске установе:

- Педагошки факултет,
- Факултет спољне трговине,
- Правни факултет – наставна линија Правног Факултета Универзитета у Источном Сарајеву и
- Економски факултет – наставна линија Економског факултета Универзитета у Источном Сарајеву.

Општине Републике Српске

Бијељина

Високошколске установе чији су оснивачи друга правна и физичка лица:

- Слободмир Пуниверзитет,
- Универзитет „Синергија“,
- Факултет пословних студија и
- Колеџ здравствене његе.

ТРЕНУТНА И ПЛАНИРАНА УЛАГАЊА:

У општини Бијељина тренутно се изводе груби грађевински радови у изградњи подручне школе у Доњем Драгаљевцу и гради подручна школа у Доњој Чађавици, док је у плану изградња подручне основне школе у насељу Чардачине, изградња деветоразредне основне школе у насељу Лединци у Бијељини и надоградња зграде ТШ „Михајло Пупин“ у Бијељини.

ТУРИЗАМ

Општина Бијељина је постала значајно туристичко одредиште бањског, вјерског, ловног, риболовног, транзитног и етно-туризма. - Бања „Дворови“ је позната по термоминералној води натријумско-калцијум-хидрокарбонатног састава. Лековита је за реуматска обољења и посттрауматска стања екстремитета, хронични гастритис, гинеколошке поремећаје и сл. Етно-село „Станишићи“ на 5 км од центра града које је за кратко вријеме постало необично популарно, непрестано се шири и обогађује новим садржајима. Поред познатог ресторана поред језера, сада су ту хотел, базени, велнес центар и конгресни центар. Манастир Тавна из 13. вијека представља задужбину краља Драгутина, односно његових синова Владислава и Уроша. Много пута је рушен и обнављан, а у новије вријеме постао је центар вјерског туризма у РС. Ловачко удружење „Семберија“ газдује ловиштем које се простире на 42.000 хектара и фазанеријом у Сувом Пољу са 6.500 јединки. Захваљујући бројним хранилиштима и чекама, те комфорном смјештају, ловиште привлачи велики број странаца. Наведеним и другим туристичким атракцијама Бијељине и околине посветићемо већу пажњу у оквиру серије прилога о бањама и манастирима те туристичкој понуди РС.

СПОРТ

У општини Бијељина тренутно постоји 15 спортских сала, 90 спортских терена и 60 стадиона.

ПЛАНОВИ ЗА УЛАГАЊЕ

- Изградња спортске сале у ОШ „Дворови“ – прва фаза
- Песвлачење спољних спортских терена у Пољопривредној и медицинској школи
- Пресвлачење спољних спортских терена у ТШ „Михајло Пупин“
- Санација и реконструкција спортске сале у ОШ „Петар Кочић“ Бродац
- Изградња спортских терена за потребе основних школа у МЗ Ченгић, Горња Буковица, Горња Чађавица и Пучиле

МОГУЋНОСТИ ЗА УЛАГАЊЕ СТРАНИХ ИНВЕСТИТОРА

ЕКСПЛОАТАЦИЈА ГЕОТЕРМАЛНЕ ВОДЕ

- Студија показује да је могуће користити геотермалну воду за три намјене, и то:
 - у медицинске и туристичке сврхе; за гријање града и загријавање пољопривредних површина.
- Ниједна од наведених могућности није реализована у пуном капацитету.

Општине Републике Српске

Бијељина

ИНТЕНЗИВНА ПОЉОПРИВРЕДНА ПРОИЗВОДЊА

- производња у заштићеним просторима
- производња здравствено исправне хране

ИЗГРАДЊА ПРЕХРАМБЕНИХ КАПАЦИТЕТА

- могућност улагања у капацитете прераде воћа и поврћа
- млинско-прерађивачки капацитети
- фабрике сточне хране
- У Бијељини тренутно постоје три индустријске зоне са обезбијеђеном комплетном инфраструктуром.

УЛАГАЊА У ТУРИЗАМ

- Доградња Хотела „Свети Стефан“ и осталих капацитета у оквиру Бање Дворови

ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГИЈЕ

- Соларна енергија – преко 1.700 сунчаних сати у години
- Технологија из области медицине (у току је реализација пројекта изградње опште болнице у Бијељини)

УЛАГАЊЕ У ЕКОЛОГИЈУ

- У фази реализације су три велика пројекта финансирана од Свјетске и Европске банке:
-изградња еко-депоније; изградња канализационог система и регулисање површинских вода.

ТРГОВИНА

- Захваљујући положају на тремеђи Србије, Хрватске и Републике Српске/БиХ и на путу који од западног дијела Републике води ка Београду и Новом Саду постоје одличне могућности за улагање у трговину.

Индустријска зона

Општина Бијељина је одлуком о градском грађевинском земљишту стимулисала изградњу у оквиру индустријских зона и омогућила ефикасност у поступку добијања одобрења за грађење. За све неопходне информације заинтересована лица се могу обратити:

- Одјељењу за привреду и пољопривреду општине Бијељина, на број телефона 055/233-114 или
- ЈП „Дирекција за изградњу и развој града“ Бијељине на тел. 055/208-085, е-пошта: office@dirgbn.com

Индустријска зона 3 налази се у сјеверозападном дијелу урбаног подручја и обухвата простор површине од око 22 хектара неизграђеног земљишта, јужно од магистралног пута Бијељина – Брчко који се наслања на јужну границу Агротржног центра. Са западне стране директно је везана на градску путну обилазницу на око 300 м од кружног тока за Брчко и Бањалуку. Регулационим планом површина је намијењена за изградњу привредно-производних објеката на грађевинским парцелама у површини од 2.500 м² до 5.000 м². У оквиру грађевинских парцела планирана је изградња објеката или комплекса у складу са потребама будућег инвеститора, тако да се не ограничавају габарити и спратност објеката, него се дефинишу регулација и граничне линије грађења, као и основни урбанистички параметри. Програмом уређења земљишта за 2009. годину, као и на основу постојеће инфраструктуре у окружењу, омогућено је коришћење основне инфраструктуре (саобраћајнице, вода, струја, канализација и сл.), као и рјешавање специфичних захтјева инвеститора. Додатна погодност за инвеститоре је грејс период од десет година за плаћање земљишта у Индустријској зони 3.

Општине Републике Српске

Изјава начелника општине г. Миће Мићића

Општина Бијељина ће у будућности бити мјесто још квалитетнијег и здравијег живота у које људи желе да дођу и остану. Бијељина је и сада, по свим показатељима, друга општина у Републици Српској по броју становника и по степену привредног развоја, одмах иза Бањалучке и, као таква, један је од главних носилаца развоја Републике.

Желимо да се такав тренд настави и зато смо покренули пројекат „Урбана Семберија“ у оквиру ког се реализује низ инфраструктурних пројеката с циљем да Бијељина и Семберија буду здравија и модернија средина, што је неопходан предуслов за друштвено-економски развој какав је зацртан у Стратегији развоја општине Бијељина до 2015. године. У том циљу је покренута изградња канализационе мреже у граду Бијељини, Регионалне депоније, изградња гасне и топловодне мреже, а у плану је и

коришћење термоминералних вода за гријање стамбених објеката за пољопривредну производњу у заштићеном простору и др. Здрава животна средина је и основни предуслов за производњу здраве хране као једног од основних темеља на којима се заснива наш привредни развој. Захваљујући великим површинама плодног земљишта, Семберија је већ сада житница Републике Српске и БиХ и вјерујем да ће у скоро вријеме производи са семберских поља постати препознатљиви и ван граница региона. Такође, производња здраве хране ће бити додатни подстрек за развој туризма у Семберији, која је већ уцртана у туристичке мапе у региону. У будућности ће општина Бијељина, захваљујући пројекту „Урбана Семберија“ који се успјешно спроводи, бити и мјесто на којем ће у највећој могућој мјери бити избрисане разлике између градског и сеоског подручја, с обзиром да се велика пажња поклања изградњи инфраструктуре у сеоским мјесним заједницама. Захваљујући изградњи регионалне мреже путева до краја ће бити искоришћене и могућности које одличан географски положај на раскрсници путева нуди за развој трговине и осталих услужних дјелатности. Бијељина је велики центар високошколског образовања, а са завршетком великог и модерног Центра за културу створиће се нови предуслови да постане и значајан културни центар. Тако ће се заокружити слика о Бијељини као граду младих, који ће и након завршетка школовања остајати у Бијељини и бити носиоци њеног развоја.

ПРЕДСТАВНИШТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Булевар деспота Стефана 4/IV
Београд, Србија

Тел: 00 381 11 324 6633

Факс: 00 381 11 323 8633

E-mail: predstavnistvo@predstavnistvorsbg.rs